

Пам'яті Віктора Юрійовича Ганкевича

30 квітня 2014 р. у місті Сімферополь на сорок шостому році життя пішов у вічний світ видатний український науковець, дослідник історії кримськотатарського народу, доктор історичних наук, професор Віктор Юрійович Ганкевич.

Відомий вчений давно і тісно співпрацював з Кримським відділенням Інституту сходознавства: входив до редколегії серії збірок наукових праць «Межкультурный диалог: история и современность», рецензував наукові теми і програми, успішно здійснював наукове керівництво над написанням деякими співробітниками кандидатських дисертацій. В. Ю. Ганкевич був членом спеціалізованої вченої ради з захисту докторських дисертацій Інституту сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАН України з історії.

Віктор Юрійович Ганкевич народився 20 вересня 1968 р. у с. Гладківка Голопристанського р-ну Херсонської обл. Навчаючись у херсонській середній школі № 11, проявляв жвавий інтерес до історії рідної землі. По завершенню навчального закладу в 1985 р. він успішно склав вступні іспити на історичний факультет Сімферопольського державного університету ім. М. В. Фрунзе. Після другого курсу був призваний у лави Збройних Сил СРСР. З 1 липня 1987 по 30 травня 1989 рр. проходив службу у в/ч 01003 ордена Леніна в/ч 52605 (Семипалатинський полігон, Казахська РСР). Після демобілізації продовжив навчання в університеті й перевівся на кафедру історії України.

В. Ю. Ганкевич пройшов великий й складний шлях від учителя середньої школи до професора Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. З

серпня по жовтень 1992 р. працював учителем історії у Херсонській середній школі № 11; в 1992-1995 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі історії України та допоміжних історичних дисциплін Сімферопольського державного університету ім. М. В. Фрунзе (науковий керівник професор Шарапа В. Ф.), яку успішно закінчив, та достроково захистив кандидатську дисертацію на тему «Життя та діяльність І.Гаспринського (1851-1914)» у спеціалізованій вченій раді Запорізького державного університету.

20 вересня 2000 р. рішенням спеціалізованої вченої ради Інституту сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАН України В. Ю. Ганкевичу присуджено вчений ступінь доктора історичних наук. Тема дисертації: «Джадидистська реформа просвіти кримських татар (межа XIX–XX ст.)».

18 лютого 2003 р. рішенням Атестаційної колегії МОН України В. Ю. Ганкевичу присвоєно вчене звання професора кафедри історії України та допоміжних історичних дисциплін.

Науковий доробок професора В. Ю. Ганкевича склав більше 300 робіт (з яких 10 монографій та брошур) в Україні та закордоном (Російська Федерація, Туреччина, Німеччина, Польща). Він брав участь у міжнародних наукових конференціях в Україні, Нідерландах, Італії, Австрії, Чехії, Росії, Туреччині, Німеччині, Польщі.

Саме Віктор Юрійович знаходився біля витоків дослідження історії кримсько-татарського народу у незалежній Україні. Але сферою його наукових інтересів була не лише історія кримських татар у XIX – на початку XX ст. В останні роки свого життя, будучи сином херсонської землі, він вивчав історію біосферного заповідника Асканія-Нова й вплив германо-російських зв'язків на історію України. Його наукові праці отримали широке визнання серед науковців не лише країн СНД, але й за кордоном.

В. Ю. Ганкевич був не лише видатним науковцем, але й плідно займався підготовкою наукових кадрів. Під його керівництвом за 14 років було підготовлено 15 кандидатів історичних наук, а троє з його учнів вже успішно захистили й докторські дисертації. Випускники професора В. Ю. Ганкевича плідно працюють у системі закладів науки, освіти і культури, в органах державного управління різних рівнів.

В. Ю. Ганкевич був членом спеціалізованої вченої ради з захисту докторських дисертацій Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського з політології, входив до складу редколегій наукових часописів «Ученые записки ТНУ (история)» та «Культура народів Причорномор'я».

За значні здобутки на ниві наукових досліджень В. Ю. Ганкевич був відзначений стипендією АР Крим (1991-1992 рр.); стипендією Президента України (1994-1995 рр.); премією Асоціації національних громад і спільнот народів Криму ім. І. Гаспринського (1997 р.); Почесною Грамотою МОН України (1998 р.); премією Абдель Азіз Сауд Аль-Баптіна для нащадків імама Аль Бухарі (Саудівська Аравія) (2000 р.).

Віктор Юрійович був чудовим науковцем та педагогом, великодушною, доброю, порядною і чуйною людиною. Пам'ять про нього надовго залишиться в наших серцях. Це велика втрата для наукового світу, учнів та близьких.

І.П. та А.А. Задерейчук